

DARJA POPOLITOVA NÄOL ON TEGEMIST NOORE JA ANDEKA EESTI EHTEKUNSTNIKUGA, KES ISE PEAB ENDA KÄTETÖÖD EELKÕIGE SENSUAALSEKS, TERVIKLIKUKS NING RANGEKS. UURISIN DARJALT LÄHEMALT, KUIDAS TA END EHTEKUNSTI MAAILMAS TUNNEB; MILLINE ON PRAEGUSENI OLNUD TEMA LOOMING NING MILLE POOLE PÜRGIB TEMA KUI KUNSTNIK.

Tekst: Mari-Liis Koemets

Fotod: Tatjana Rukavitsõna

D

DARJA POPOLITOVA EHETETAGA ON LUGU

SINA JA EHTEKUNST – MILLAL NING MILLEST SEE KÕIK ALGUSE SAI?

Lapsepõlves nägin, kuidas isa valmistas puidust ning poolväärisividest assamblaaze. Vahepeal jäin ma lausa tema töökotta tööriistadega mängima, kujutades ennast samal ajal ette mõne aeganõudva ning peene töö tegijana. Suuremaks kasvades veendusin aga selles, et kunst on mul veres. Nii said kunagised lapsepõlvemälestused ja -tunded reaalsuseks ning kindlasti suunasid need mind just seesugust eriala valima.

RÄÄGI PISUT ENDA ERIALASEST TAUSTAST. MIDA OLED ÕPPINUD? KUIDAS SATTUSID JUST SELLISELE ERIALALE?

Eesti Kunstiakadeemia ehte- ja sepakunsti erialale astusin ma olles varasemalt pigem klaasikunsti taustaga. Ometi olin ma ka varem kõrvalehüppeid teinud ning ehtekunstiga kokku puutunud, näiteks Bratislava Kunsti- ja Disainiakadeemias, kus mul avanes tänu kooli vabale reeglistikule võimalus ka teistsuguse eriala peal kätt proovida.

Ehe tundus mulle nii maagiline ja kõitev. Kuigi alguses ei teadnud ma ehtekunstist ning erinevatest figuuridest mitte midagi, olin ma sellest maailmast nii lummatud, et teadsin, kui väga soovin antud kunstisuunaga tegeleda. Üheks muljetavaldavaks ja inspireerivaks kogemuseks oli näiteks 2011. aasta „Õhulossi“ ehtekunstinäitus Tallinna tuletornis.

Hiljem, kui ehte- ja sepakunsti osakonda sattusin, tundsin ma, kuidas tahaksin juba kõike osata ning tunda, ning seetõttu palusin ma õppejõududel endale järjest rohkem õppematerjale ning ülesandeid anda. Õppeprotsess oli vapustavalt huvitav. Läbi selle avastasin ma enda jaoks ehtekunsti piiramatu ala.

MITU KOLLEKTSIOONI OLED PRAEGUSEKS LOONUD?

Praeguseks olen kokku loonud seitse kollektsiooni: „Plekk“, „Galopp“, „Kliv“, „Duel“, „Illumin“, „Fazis“ ja „Metanoia“. Kollektsiooni „Plekk“ näol oli tegemist näiteks silikoonist valmistatud eksperimentaalse seeriaga Xenia Joosti rõivabrändile. „Galoppi“ ehted on seevastu sepistatud rauast ja nahast ning neid on demonstreeritud Erki moeshow raames. Kollektsioon „Kliv“ koosneb sõrmustest, prossidest, ripatsitest ja kõrvarõngastest ning on loodud roostevabast terasest valmistatud kahvlitest. „Duel“ on hoopiski meestekollektsioon, mis on inspireeritud revolvi kujust. „Illumin“ on värviliste kõrvarõngaste seeria, mis on valmistatud pronksist ning stabiliseeritud puidust. „Fazis“ ja „Metanoia“ on ehteseeriad hübriidsetest materjalidest.

MILLIST LOODUD KOLLEKTSIOONIDEST PEAD ENDA LEMMIKUKS? MIKS JUST SEDA?

Kindlasti on selleks kaheaastane magistriprojekt, mille tulemusena said valmis kaks ehteseeriat: „Fazis“ ja „Metanoia“. Need on pühendatud androgüünsuse teemale. Kollektsioonid teeb minu lemmikuks see, et antud seeriade loomine oli justkui romaan – sisemiselt huvitav, esines mitmeid raskusi ning nendega tegelemist.

Foto: Vladimir Ljadov

KUIDAS/MILLEST AMMUTAD INSPIRATSIOONI UUTE EHETE LOOMISEKS?

Ehtekunsti loomise puhul olen suuresti mõjutatud enda teoreetilisest taustast. Tänu oskuslikule analüüsivõimele pean ennast pigem pikamaajooksjaks kui sprinteriks, mis tähendab, et tänu pikale teekonnale, mis enda loomeprotsesside puhul läbi teen, kujuneb välja minu ehete tegelik iva.

Lisaks olen ma mõjutatud materjalide mitmekesisusest, mida sageli enda ideedega kõrvutan ning seejärel ideede ja materjalide vahelisi seoseid loon. Kas idees on midagi jäika või pehmet, sünteetilist või orgaanilist, terviklikku või fragmentaarset, manuaalset või digitaalset? Inspiratsiooni ammutan ka poesiast ning ulmekirjandusest.

MIS ON SEE, MIDA PEAD EHETE JUURES KÕIGE OLULISEMAKS?

Seda, et ehedel on omad lahutamatud väärtused. Ükskõik, kui kiire tempoga tehnoloogilised muutused toimuvad, ehete põhimõtteline korraldus pole siia maani eriti silmapaistvalt muutunud. Prossi kutsume me endiselt prossiks ning sõrmus on ikka sõrmus. Samas tuleb nentida, et ehtekunstnikud loovad ka ise järjest rohkem reegleid ning seetõttu on ehetele tekkimas järjest rohkem erinevad palesid, mis kunstisuuna selgelt ilmestavad.

MIDA PEAD EHTEKUNSTI JUURES KÕIGE RASKEMAKS?

Olen kuulnud, et pärast suurt projekti tunneb kunstnik eelkõige kergendust ja rahuldust. Minu puhul on asi aga hoopis teisiti. Tunnen tühjust ja frustratsiooni. Iga kord taban ennast mõtlemast sellele, kuidas järgnev töö veel paremini teha. Nii muutun mitme päeva möödudes tüütuks nii endale kui ka kõigile teistele. Seega pean kõige keerulisemaks hakkama saamist mõttetute muretsemise ning pideva tööde võrdlemisega. Iga ehe on omamoodi eriline ning silmapaistev.

MILLISELE KANDJALE ON SINU LOODUD EHTED MÕELDUD?

Minu ehted on nagu zip-faili materias ja mõtetest. Need on mõeldud inimestele, kes teavad ehete taga olevat lugu. Tegu on tugevate karakteritega, kes ei karda end kehtestada. Ehe on neile kui talisman.

KAS SUL ON EESKUJUSID? KUI JAH, SIIS KES NING MIKS JUST TEMA?

Mulle meeldivad siirad inimesed. Just selline on alati olnud minu õppejõud Tanel Veenre. Ta oskab nii oskuslikult kiita, et isegi kõige vilunumal inimesel venib nägu naerule. Samas suudab ta ilma mingisuguse piinlikkusega väljendada enda nõrdimust. Nii ei jää mul muud üle, kui teda usaldada, tean, et ei pea temas kahtlema.

MIDA PEAD ENDA SUURIMAKS SAAVUTUSEKS (SENINI)?

Enda kolleegidega ehtekunstistuudio avamist.

RÄÄGI NATUKE SELLEST, MILLE KALLAL PRAEGU TÖÖTAD.

Iga uus töö on mingit moodi inspireeritud või seotud mõne minu varem valminud tööga. Praegusel hetkel arendan ma edasi hübriidsete materjalide kasutust. Konkreetsemalt, ma soovin enda tööde juures kasutada laboratooriumis kasvatatud ja rekonstrueeritud kivisid ning neid androgüünsuse teemaga siduda.

MILLISED ON SINU TULEVIKUPLAANID?

Plaanin ennast ehtekunsti valdkonnas edasi tõestada, austajaid koguda ning valdkonda omandada nii hästi kui vähegi võimalik. Samuti unistan enda tööde rahvusvahelisest esitlemisest.

KAS SUL ON KEEGI, KELLEGA TAHAKSID KOOS KOLLEKTSIOONI LUUA? KUI JAH, SIIS KES NING MIKS JUST TEMAGA?

On päris mitmeid kunstnikke, kelle looming mind võlub, näiteks noored ja andekad Edgar Mosa ja Sarah Johnson, kes väljendavad enda töödes minu täielikku armastust voolujoonelistest vormide vastu. Seega ei räägiks ma siinkohal mitte koosloomisest, vaid pigem mitme kunstniku tööde dialoogidest erinevate ühishävituste raames.

KUST SAAB SINU KOLLEKTSIOONIDE EHTEID ENDALE SOETADA?

Seeriaehteid saab osta Les Petites ja Disaini Maja poodidest Tallinnas. Üksikeksemplaride soetamiseks tuleb minuga ühendust võtta e-posti teel. Samuti on võimalus kohale tulla uude ateljeesse Pärnu maantee 154.

MIDA SOOVITAKSID NOORTELE EHTEKUNSTIHUVILISTELE?

Ükski talent ei sünni niisama. Selleks, et asi tööle hakkaks, on vaja nii leekivat uudishimu kui ka tahtejõudu. Oluline on end jätkusuutlikkusele häälestada ning korralikult tööd teha.

Maast laeni ulatuvate riulitega ruumis heidab põrandalamp konjakikarva valgust. Sa sätid end mugavalt tugitooli, puhud eemale laubale langeva juuksesalgu ning avad sõnade menüü. Parimad palad on Sinu jaoks välja valinud illustraator Kätlin Kaljuvee, Catwalki toimetaja Mari-Liis Helvik, moefotograaf Toomas Volkmann, juveelikunstnik Darja Popolitova ning noormaadleja Denis Bolunov. Need on road, mida nautida iga nädaliga. Tere tulemast kirjanduskohvikusse!

DENIS BOLUNOV – Hans Dekkers, Jackie Reardon, „Mindset“ (Vaimufookus)

See on seiklus, mille käigus lugeja leiab uudse viisi, kuidas tegeleda spordi vaimse poolega. Pärast raamatu lugemist saavad teist paremad mängijad, kes tunnevad suuremat rõõmu spordiväljakul veedetud ajast.

DARJA POPOLITOVA – Damien Skinner, „Contemporary Jewelry in Perspective“

Uus-Meremaa kunstiajaloolase Damien Skinneri koostatud raamat, mis on tähelepanuväärne tänu hiilgavale autoritevalikule ning laiahaardelisele temaatikate vaatlusele. Samuti soovitaksin ajakirja „Current obsession“, millel on olemas ka Interneti-platvorm.

TOOMAS VOLKMANN – Lydia Davis, „Arved klaariks“. Loomingu Raamatukogu, 15–16, 2015.

See on hull tekst. Tekst, mis toob detailid ellu tagasi, kui on tunne, et nägemine on jõudnud faasi, kus need hakkavad udusse kaduma. Neurootiliselt täpne, valus-naljakas ja lühijuttudest kokku pandud.

MARI-LIIS HELVIK – „Kaamos. Eesti mood täna“.

See on aja märk ja kui sind huvitab mood, siis see on üks kohustuslikest raamatutest sinu raamaturiulil.

KÄTLIN KALJUVEE – Rosalie Ormiston, „Alphonse Mucha: Masterworks“.

Mind on väga palju inspireerinud juugendstiili kunstiraamatud. See raamat sobib ideaalselt neile, kes ei tea Muchast palju, kuid ka neile, kes soovivad temast rohkem teada saada.

